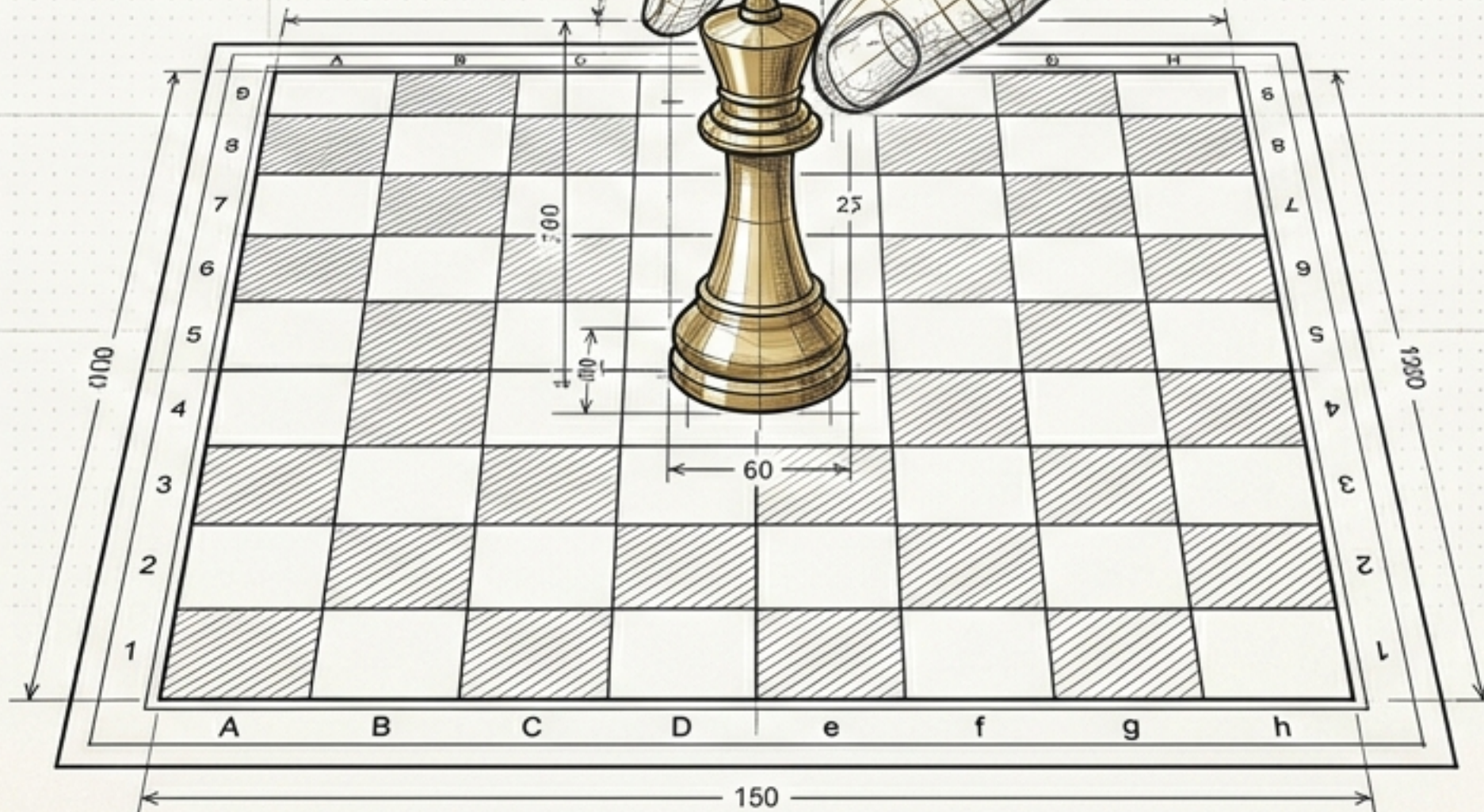
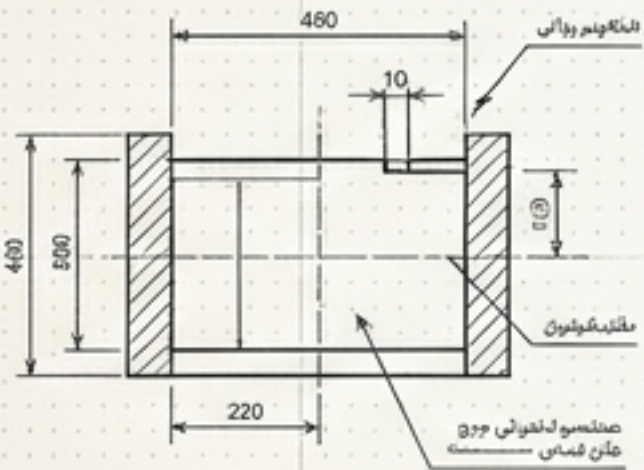
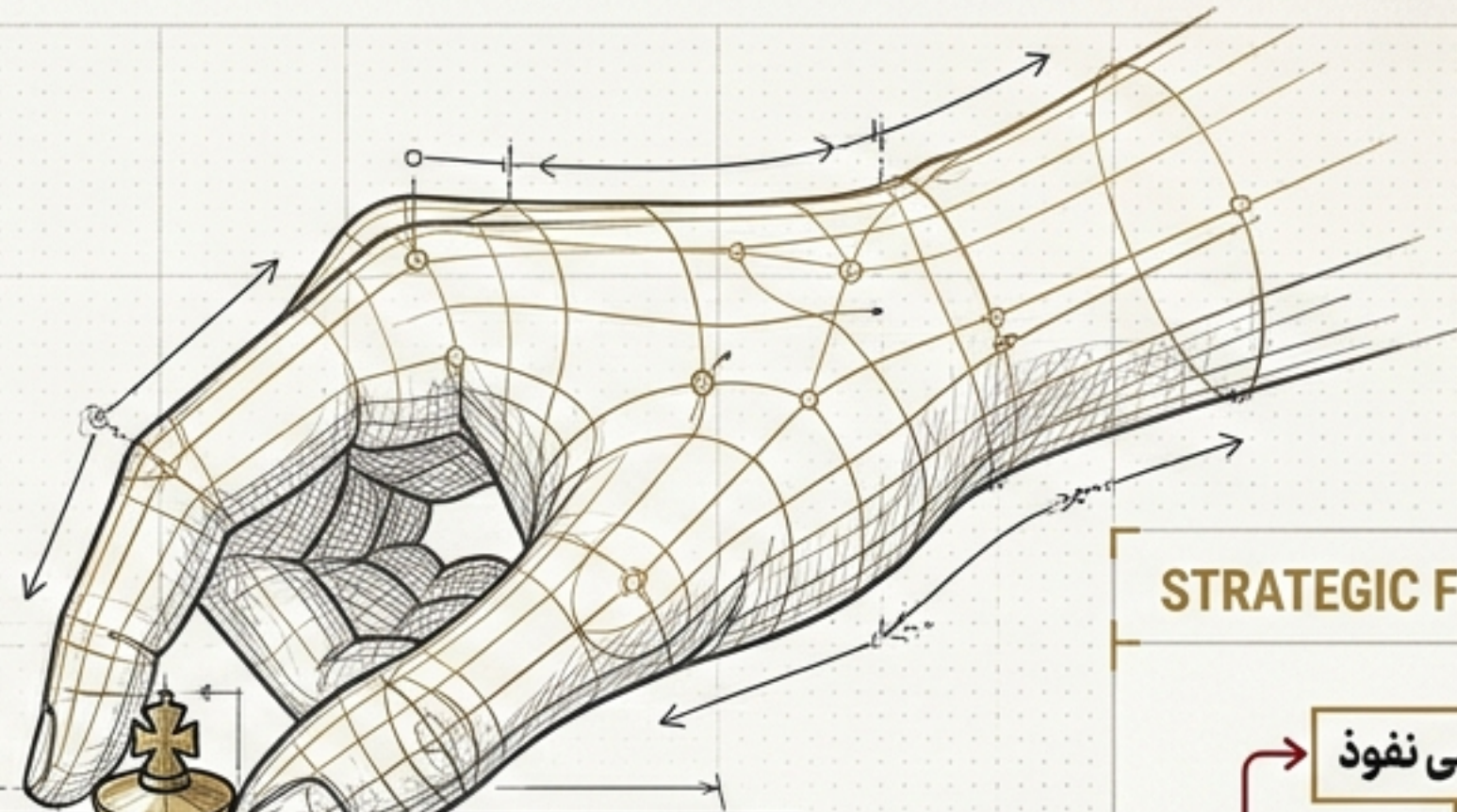
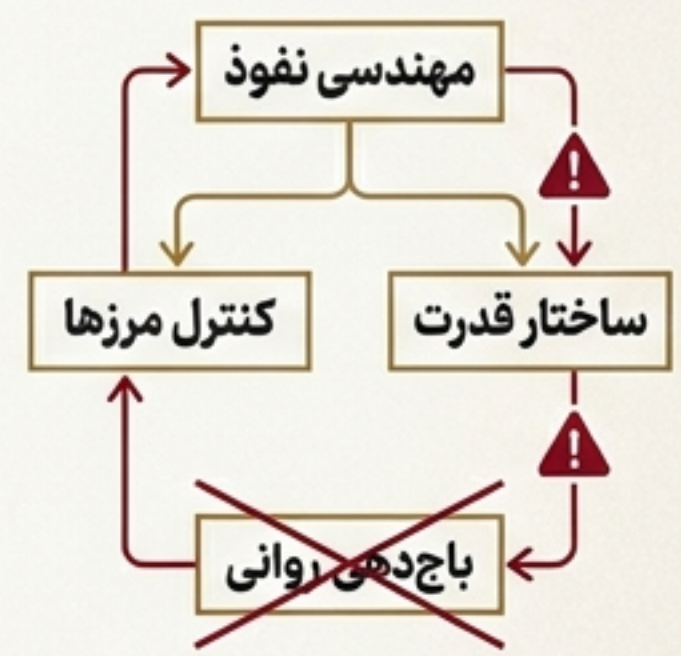

بخشش استراتژیک

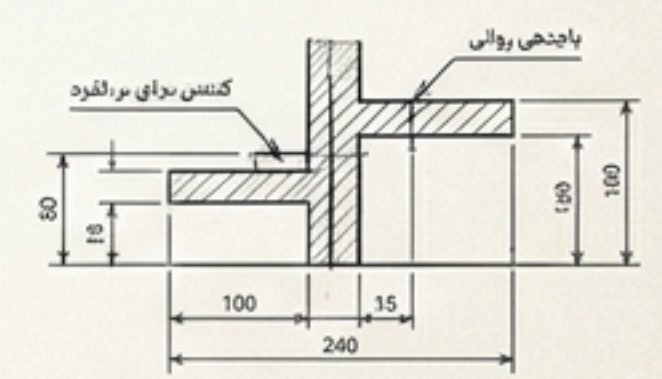
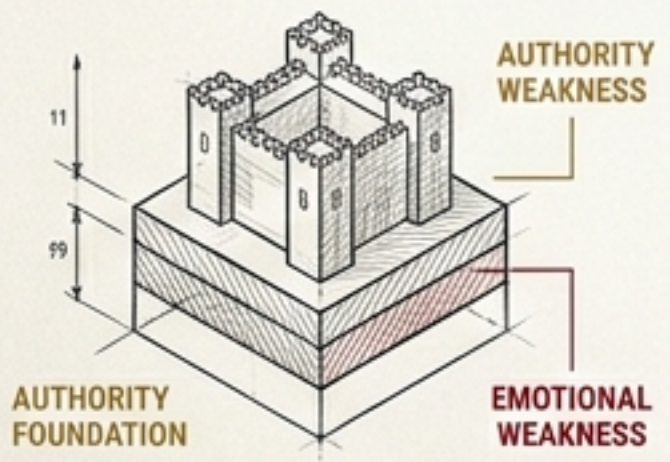
پایان دوران باج‌دهی روانی و آغاز مهندسی نفوذ

STRATEGIC FRAMEWORK

BLUEPRINT FOR POWER

دروغ زیبا

«مهربانی پاداش خودشه.
اگر بی توقع ببخشی، بالا
باخره دیده میشی.»

حقیقت تلخ بیولوژیک

بقا و سود شخصی

سیستم عصبی انسان فقط برای
بقا و سود شخصی طراحی شده. بقا و سود شخصی
کمک بی منت و همیشگی تو، سیگنال
«بی ارزشی» به مغز دیگران می فرستد.
تو اعتبار نمی خری؛ خودت را حراج
می کنی.

کالبدشکافی یک فداکار: تو در کدام جایگاه هستی؟

ابعاد رفتار	فداکار ضعیف	استراتژیست نفوذ
در برابر درخواست‌ها	همیشه در دسترس و بله‌گو 	ایجاد نیاز قبل از پاسخ
نگاه به زمان شخصی	رایگان و بی‌نهایت 	باززش‌ترین دارایی (جیره‌بندی شده)
دینامیک رابطه	تحمل تمام هزینه‌های روانی/مالی 	ایجاد نقش متقابل و هزینه مشترک
نتیجه نهایی	خستگی، حس پوچی و نادیده گرفته شدن 	کسب احترام، اقتدار و تسلط بر بازی

قانون عرضه و تقاضای انسانی

ارزش و احترام دریافتی

میزان دسترسی

کمیابی = قدرت.

وقتی کمتر در دسترس هستی، تقاضا برای حضور تو بالا می‌رود.

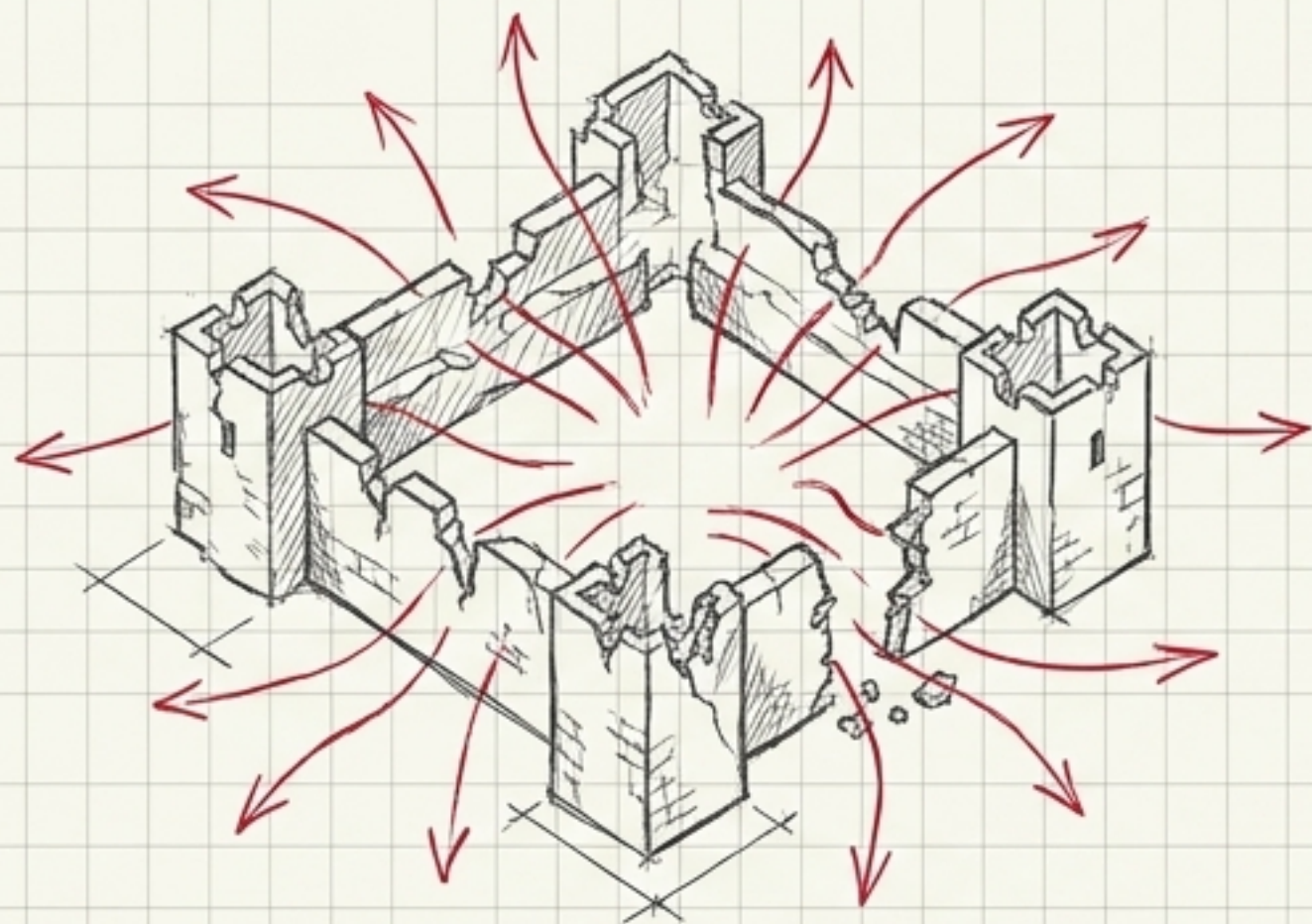

و فور = بی ارزشی.

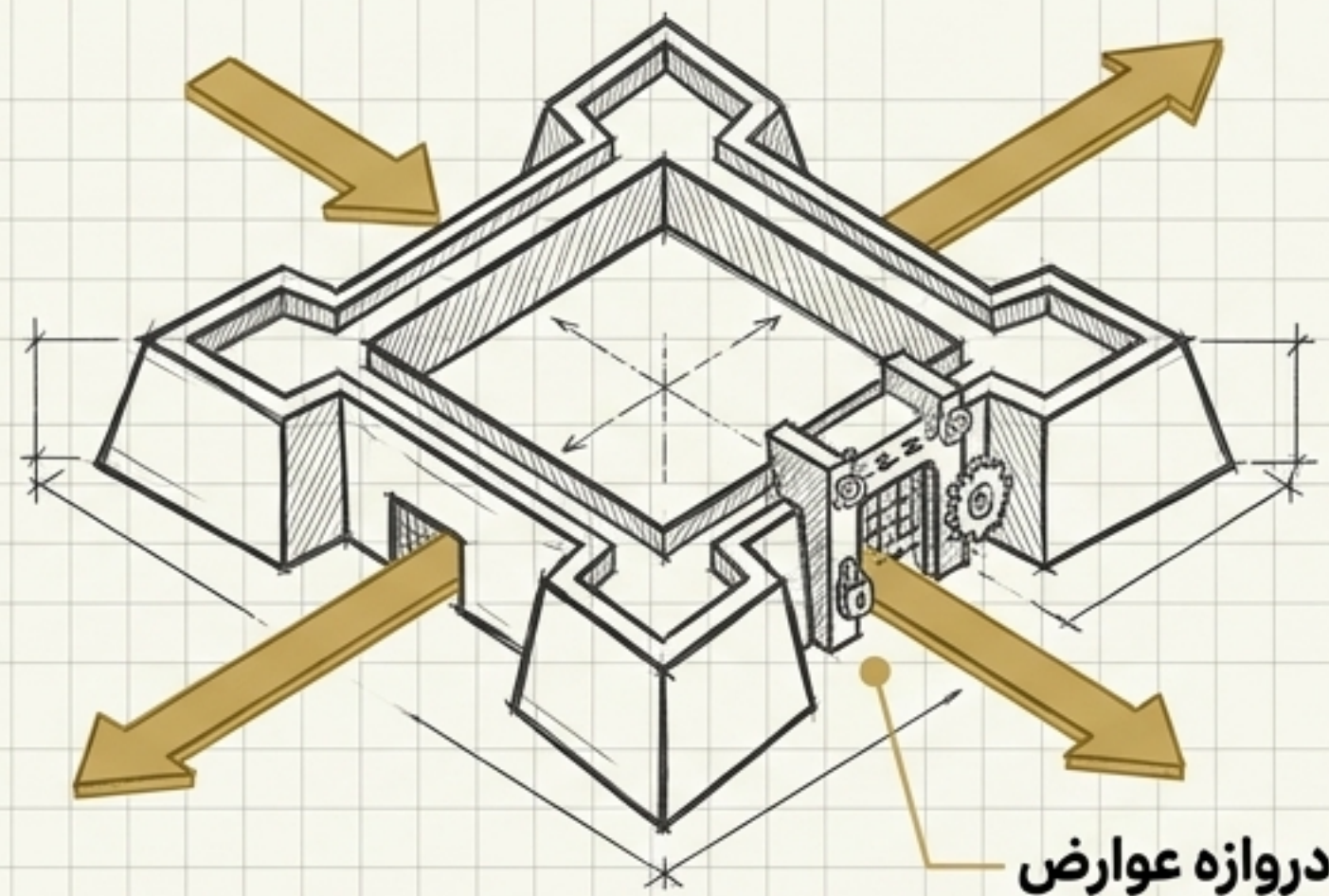
چیزی که فراوان و همیشه در دسترس است، هیچ ارزشی ندارد.

معماری مرزها

منبع انرژی رایگان

قلعه شخصی استراتژیست

تو سد دفاعی خودت را برداشتی. دیگران روی تو حساب نمی‌کنند، از تو مکش می‌کنند. قلعه‌بندی یعنی تبدیل دسترسی به تو از یک «حق عمومی» به یک «امتياز ویژه».

سه میدان نبرد نفوذ

1

اقتدار زمانی
مدیریت حضور و
دسترسی

2

هزینه عاطفی
مهندسی روابط
دوطرفه

3

تخصص و سرمایه
قیمت‌گذاری روی
مهارت‌ها

دارایی‌های تو گنجینه تو هستند. در گنجینه را فقط برای معاملاتی باز کن که اعتبارت را بالا می‌برند.

میدان اول: اقتدار زمانی

اشتباه:

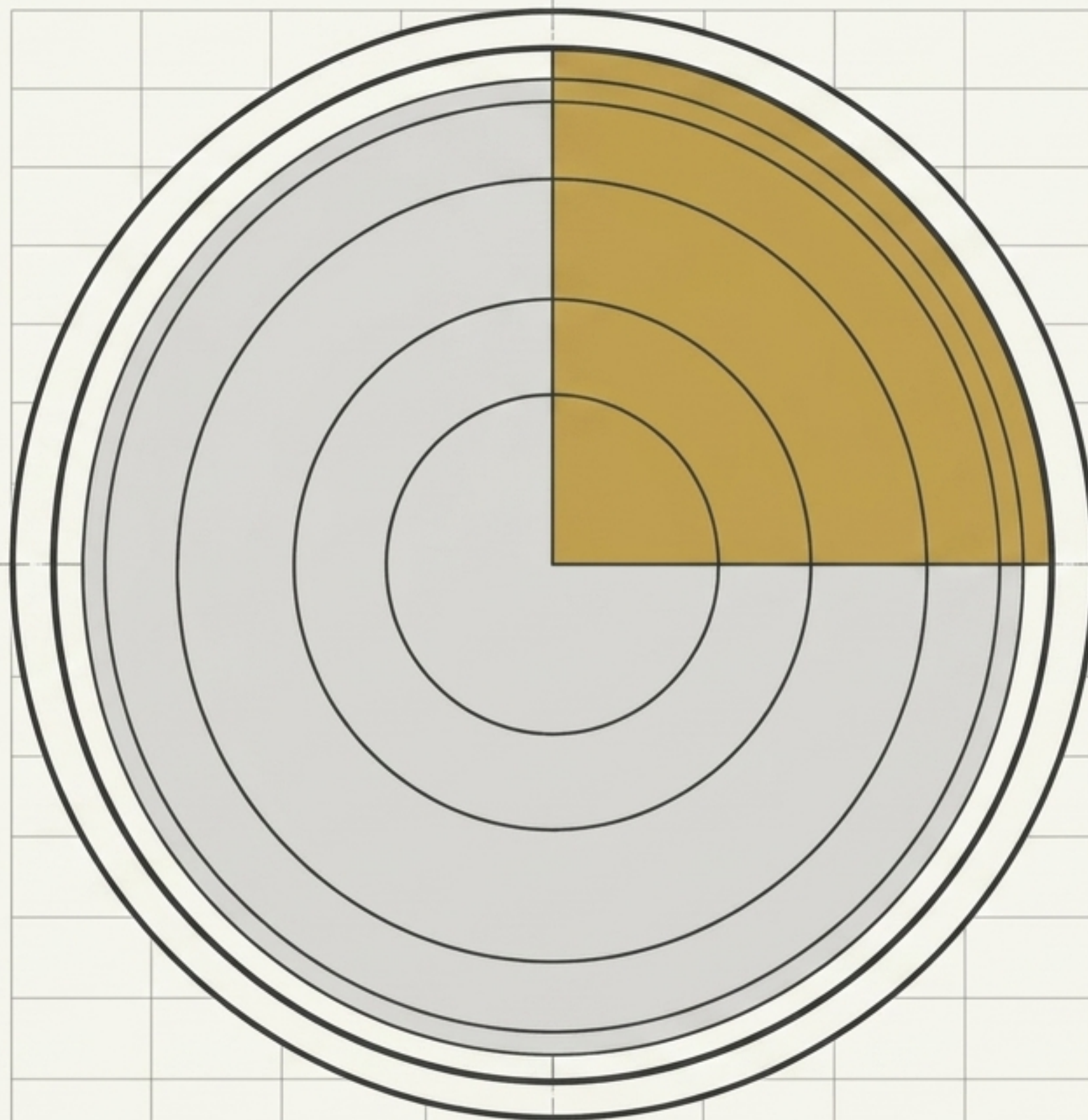
نوشتن برنامه تمرینی دو ساعته برای دوستت، دریافت یک تشکر خشک و خالی، و تکرار همان چرخه. تو اقتدار زمانی را مفت فروختی.

تاکتیک (جیره‌بندی زمان):

بگو: الان درگیر برنامه خودم هستم، اما سه‌شنبه یک ربع وقت می‌گذارم.

نتیجه:

محدود کردن زمان، ارزش حضور تو را بالا می‌برد. او یاد می‌گیرد از زمان تو بهترین استفاده را بکند.

میدان دوم: ایجاد نقش متقابل

سرویس دهی کامل، طرف مقابل را اسیر نمی‌کند؛ احترام را از بین می‌برد چون او حس می‌کند تو **بدهکاری یا **محتاج** **محتاج موندنی**.**

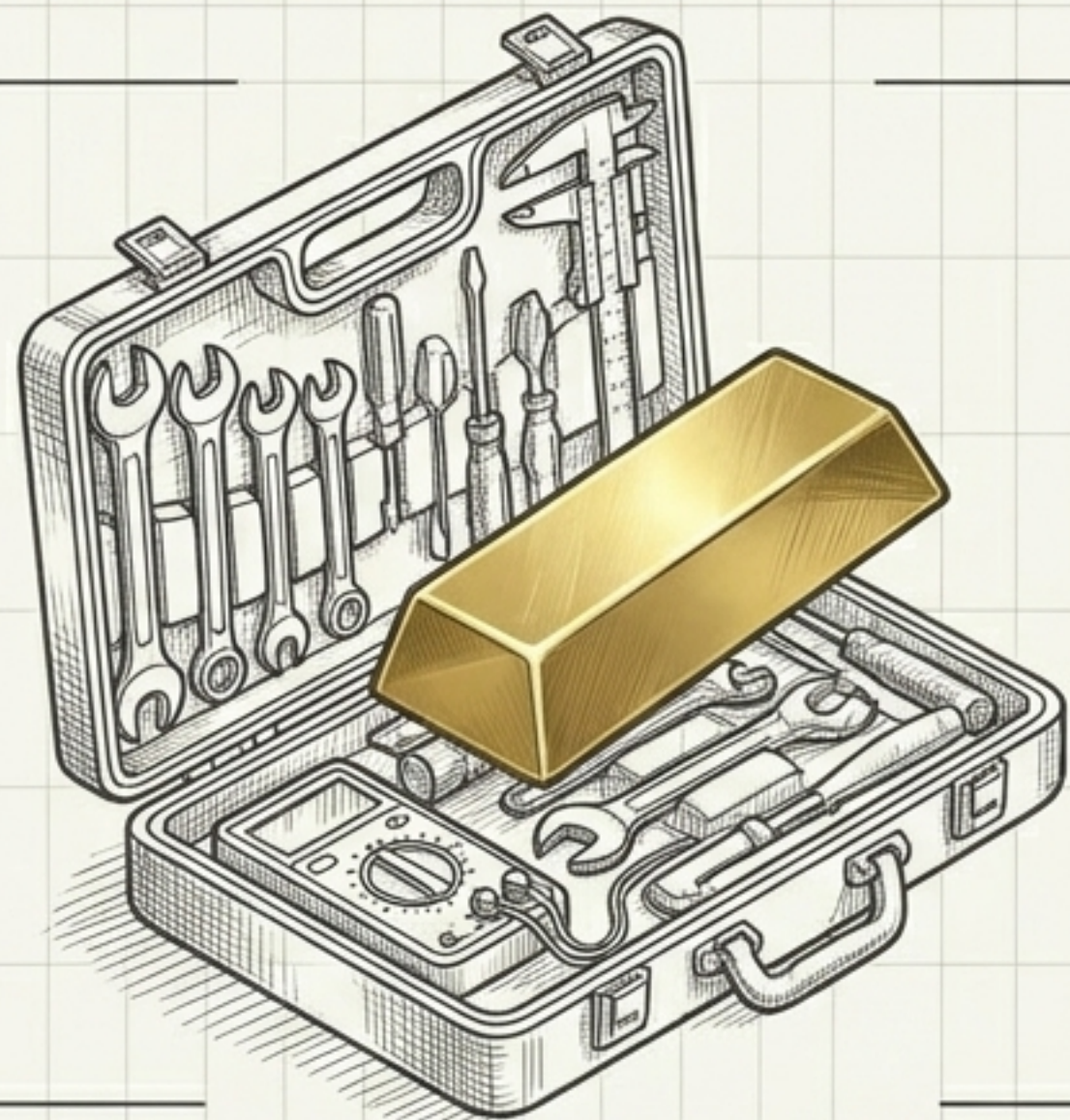

اجازه بده او هم هزینه کند. ✓

برای هماهنگی زمان و مکان تلاش کند. ✓

وقتی طرف برای چیزی هزینه نکند، ارزشی هم برایش قائل نیست. ✓

میدان سوم: تخصص کالا است، نه خیریه

- **رایگان** کار کردن برای رفیق مهربانی نیست، **حماقت است**.

- **رفاقت** با کسی که فکر می‌کند وقت و **علم تو رایگان** است، مثل پارو زدن در **کشتی در کشتی سوراخ** است.

سناریوی جایگزین:

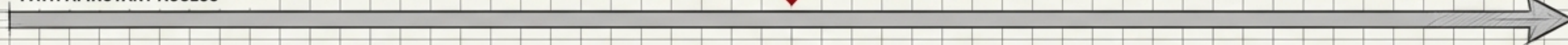
من برای این تخصص سال‌ها هزینه کردم، اما چون رفرقیم با یک تخفیف ویژه یا در ازای یک همکاری متقابل انجامش می‌دهم.

مهندسی ادراک: خلق ارزش با اصطکاک

اشتباه: بیا اینم فایلش.

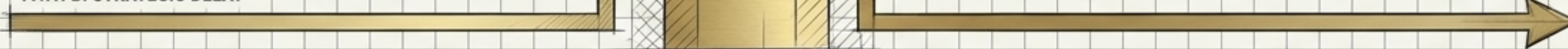

PATH A: INSTANT ACCESS

تأخیر استراتژیک: فعلاً درگیرم.
باید یک فرصت پیدا کنم تا
آماده‌اش کنم.

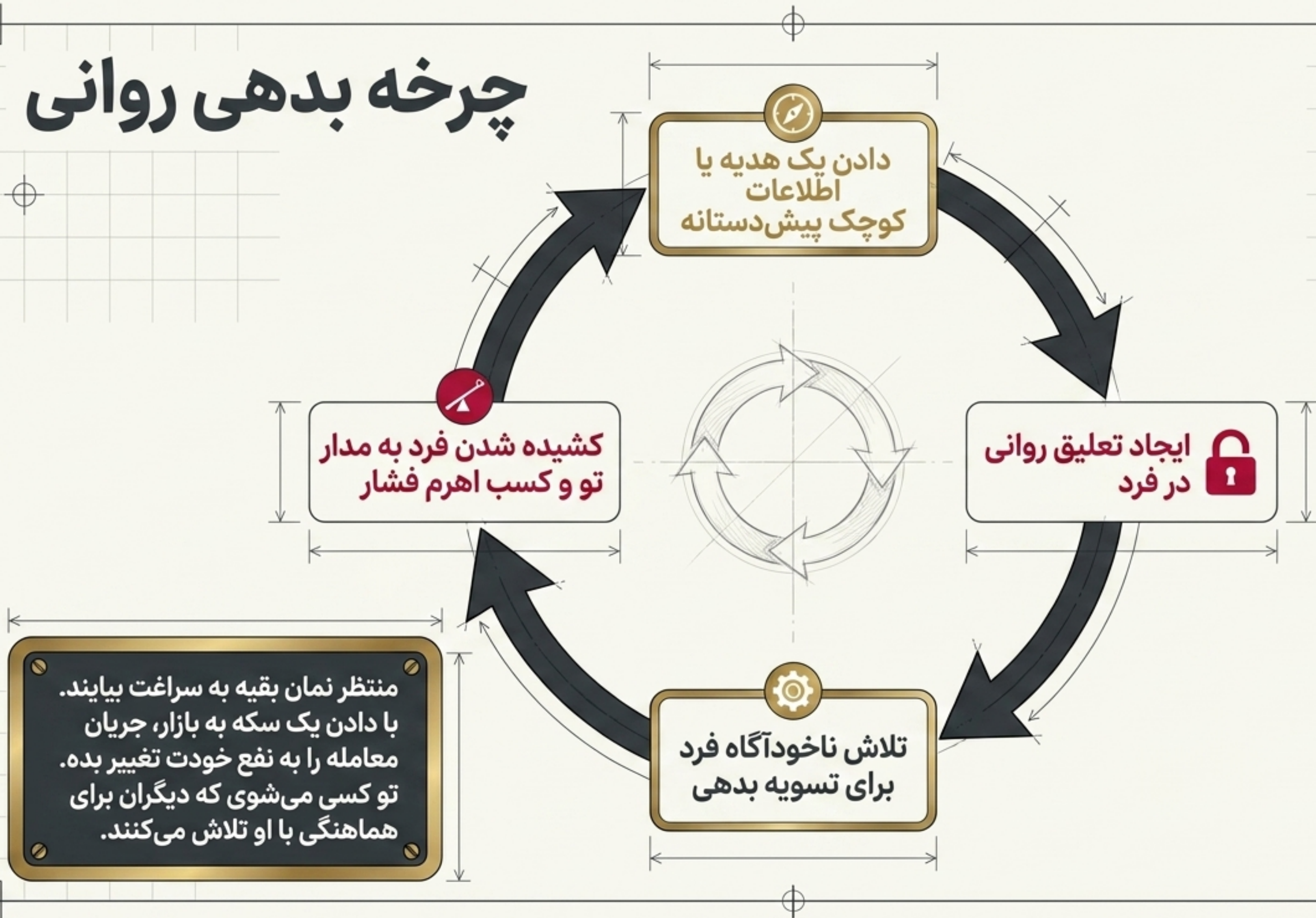
PATH B: STRATEGIC DELAY

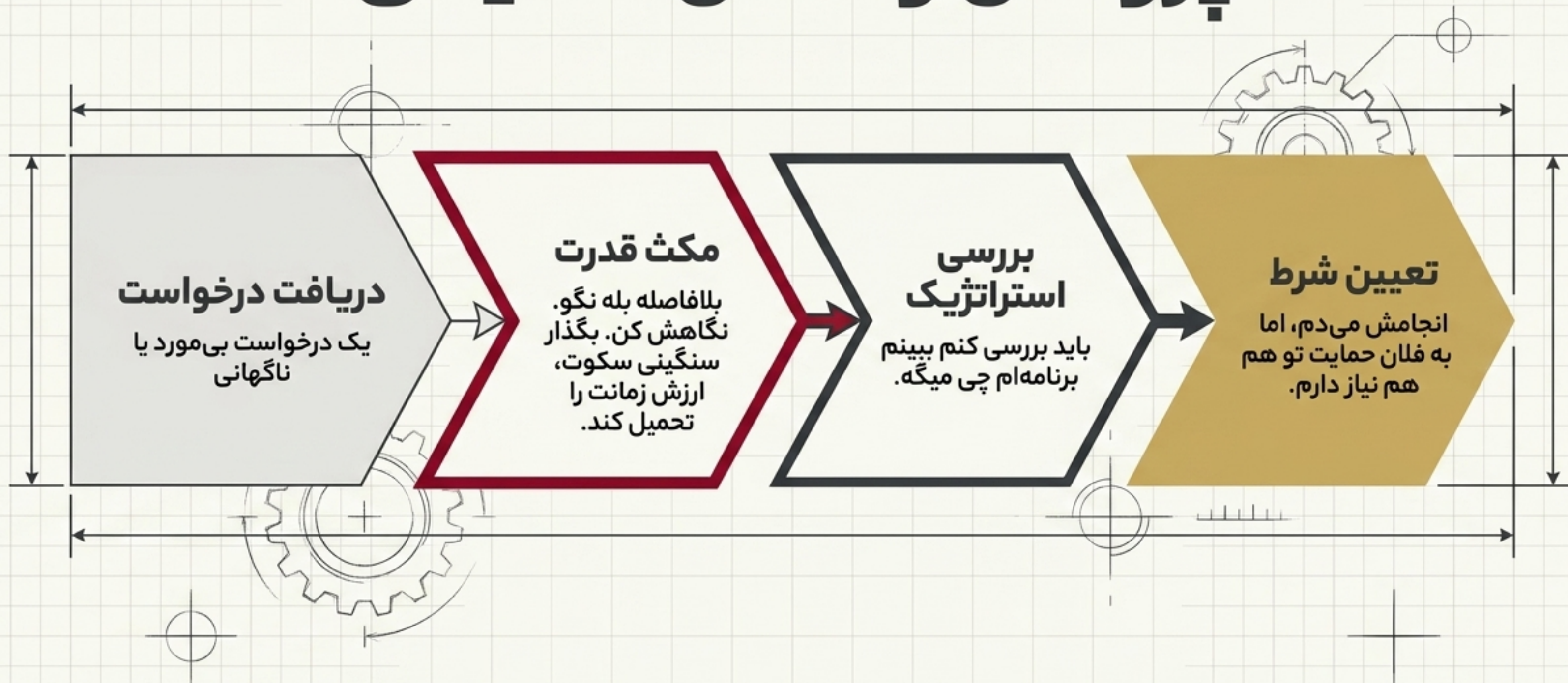
مغز انسان چیزی را که راحت به دست
بیاورد، راحت فراموش می‌کند.
هر لطف باید بسته‌بندی داشته باشد.

این تأخیر کوچک به او می‌فهماند که
کمک تو یک کالای نایاب است.

چرخه بدهی روانی

پروتکل واکنش تاکتیکی

عبور از تله‌ی «چقدر عوضی شدی»

واکنش آن‌ها

آدم‌هایی که از تو سوءاستفاده می‌کردند
عصبانی می‌شوند. می‌گویند چقدر تغییر
کردی.

حقیقت ماجرا

آنها فقط دلشان برای آن منبع مفت انرژی
تنگ شده است.

ذهنیت تو

لبخند بزن. این عصبانیت یعنی مرزهای
تو در حال کار کردن هستند. خوب مطلق
بودن در این دنیای گرگ‌صفت، یعنی
طعمه بودن.

کالبدشکافی قدرت

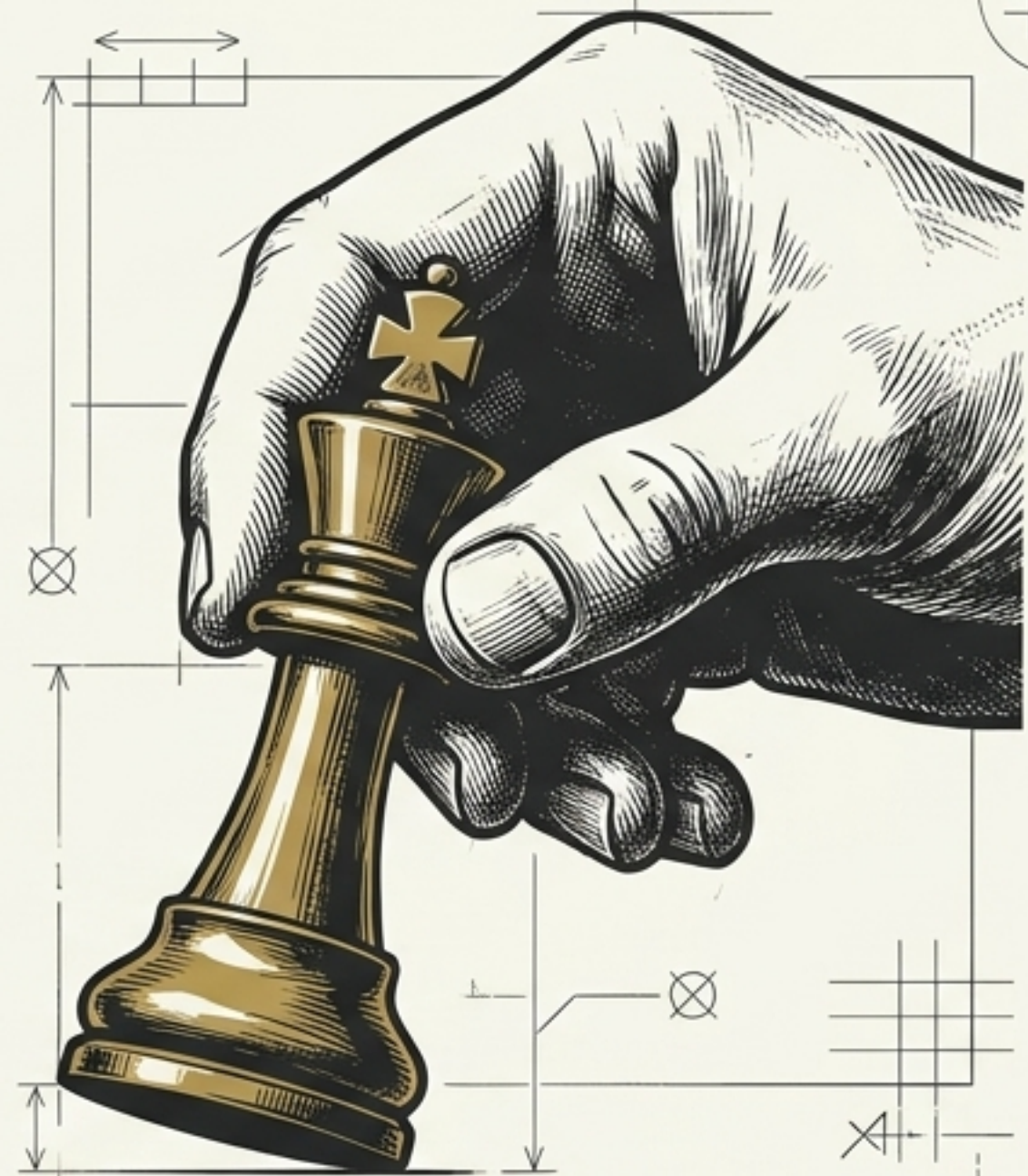

قدرت، فریاد زدن و دستور دادن نیست. قدرت یعنی دیگران «بخواهند» با تو باشند و جایگاه تو را به رسمیت بشناسند.

موفقیت حاصل کارهایی که انجام می‌دهی نیست، حاصل کارهایی است که انجام «نمی‌دهی» تا وقت برای چیزهای بزرگ‌تر آزاد بماند.

مهره چین باش، نه مهره

هر نه تو، یک بله به خودت و اقتدار توست. تو
تو قرار نیست با همه مهربان باشی؛ تو قرار
است با کسانی مهربان باشی که می‌توانند این
محبت را به قدرت متقابل تبدیل کنند.

از همین امروز بخشندگیت را جیره‌بندی کن. مهره‌های شطرنج‌ت را
درست ————— بچین. تو می‌خواهی شکارچی باشی یا طعمه؟